

Czwartek, 01.11.2012

Przygotowanie: Wspólnota „totus Tuus”

ADORACJA: WIARA PROWADZĄCA DO MODLITWY

1. „Modlitwa Świętych”

Pierwszy czwartek listopada przypada w uroczystość Wszystkich Świętych. Nie będzie więc wspólnej adoracji w tym dniu. Szczególnym miejscem naszej modlitwy, przede wszystkim tej popołudniowej, jest cmentarz. Załączamy jednak teksty pomocnicze do adoracji. Być może ktoś skorzysta z nich, aby się bardziej zjednoczyć ze Świętymi w swojej modlitwie, na indywidualnej adoracji lub na cmentarzu.

MODLITWA ZA WSTAWIENICTWEM ŚWIĘTYCH

Wystawienie Najświętszego Sakramentu. Śpiew: *O zbawcza Hostio* lub *Upadnij na kolana*.

P (prowadzący): Kłękamy dziś przed Tobą, nasz Panie i Zbawicielu, z żywą świadomością, że włączamy się w wielką wspólnotę Aniołów i Świętych, którzy w niebie adorują Twoje oblicze i odnajdują w Tobie tajemnicę Boga oraz tajemnicę wszystkich stworzeń. Jednoczą się z nimi, wspominamy także ich ziemskie życie. Oddali je całkowicie Tobie. Ty ich wybrałeś i posłałeś, aby świadczyli o Twojej miłości do każdego człowieka. Przez nich wskazywałeś błądzącym drogę prawdy, opiekowałeś się chorymi, pocieszałeś smutnych, budowałeś mieszkania dla bezdomnych. Życie Twoich Świętych jest dla nas przykładem wiary i miłości. Swoją postawą inspirują oni naszą wyobraźnię miłosierdzia i pokazują, jak wiele jest możliwości niesienia ludziom pomocy. Uwielbiamy Cię, nieskończony Boże, w ich życiu i posługiwaniu. Przez wstawiennictwo Twoich Świętych pokornie prosimy, abys pomnożył naszą wiarę i pomógł nam stać się Twoimi świadkami w świecie. Prosimy o to najpierw w cichej modlitwie.

Chwila ciszy, a po niej śpiew: „Wielbić Pana chcę” lub inny śpiew.

Święci, którzy poświęcili się modlitwie

L1: Wielbimy Cię, Ojczy niebieski, w świętych, którzy poświęcili się modlitwie. Przewadzeni przez Twego Ducha, naśladowali Chrystusa, który trzydzieści lat swego życia spędził w ciszy Nazaretu, w codziennej modlitwie i pracy, a w czasie swej publicznej działalności odchodził na miejsca pustynne, by w ciszy rozmawiać z Tobą. Wielu z nich założyło zgromadzenia pustelnicze i kontemplacyjne, które także w naszych czasach są oazami skupienia i modlitwy. To oni ukuli maksymę: „Ora et labora – Módl się i pracuj”. Pomagają nam poświęcać wiele czasu na modlitwę i solidnie wykonywać naszą pracę.

L2: Dziękujemy Ci, najlepszy Ojczy, za ich świadectwo i prosimy przez ich wstawiennictwo, abys odnowił w nas ducha modlitwy.

Święty Benedykcie, módl się za nami.

Święta Klaro,

Święta Tereso z Avila,

Święta Tereso od Dzieciątka Jezus,

Święty Janie od Krzyża,

Święty Ojczy Pio,

Święta Faustyno,

(Inni święci – spontaniczne wezwania),

Wszyscy święci, mistrzowie życia modlitwy.

Chwila ciszy, a po niej śpiew: „Wielbić Pana chcę” lub inny śpiew.

Święci, którzy poświęcili się głoszeniu słowa Bożego

L1: Wielbimy Cię, nasz najlepszy Ojcie, w świętych, których posłałeś, aby po całej ziemi głosili Twoje słowo, zwiastując każdemu człowiekowi Twoje miłosierdzie. Zjednoczeni z Jezusem – Boskim Słowem i namaszczeni Duchem Świętym, opuszczali oni swe rodzinne domy, by zanieść Dobrą Nowinę o zbawieniu ludziom będącym daleko od Ciebie. Ich życie było nieustannym wypełnianiem Chrystusowego przykazania: „Idźcie na cały świat i nauczajcie”. Wędrowali od miasta do miasta i wyjeżdżali na misje do dalekich krajów, korzystali z nowoczesnych środków przekazu i zakładali zgromadzenia zakonne oddające się ewangelizacji i katechizacji.

L2: Dziękujemy Ci, najlepszy Ojczy, za świadectwo ich życia i prosimy: daj nam usłyszeć i przyjąć wezwanie do nowej ewangelizacji, jakie skierował do nas Twój Sługa Jan Paweł II.

Święci Piotrze i Pawle, *módlcie się za nami.*

Święty Augustynie,

Święci Franciszku i Dominiku,

Święty Filipie Nereuszu,

Święty Ignacy z Loyoli,

Święty Wincenty a Paulo,

Święty Alfonsie Mario Liguori,

Błogosławiona Mario Tereso Ledóchowska,

(Inni święci – spontaniczne wezwania),

Wszyscy święci, głoszący światu Ewangelię.

Chwila ciszy, a po niej śpiew: „Wielbić Pana chcę” lub inny śpiew.

Święci, którzy poświęcili się wychowaniu dzieci i młodzieży

L1: Wielbimy Cię, dobry Ojczy, w świętych, których obdarzyłeś charyzmatem wychowania dzieci i młodzieży. W nich ukazałeś nam, że troszczysz się o każdego człowieka od pierwszych chwil życia i pragniesz, aby żadne z tych najmłodszych nie zagubiło się na drogach świata. Z natchnienia Twego Ducha zakładali oni sierocińce, tworzyli szkoły, dbali o kształcenie umysłów i serc swoich podopiecznych, ratowali młodzież zaniedbaną materialnie i duchowo.

L2: Dziękujemy Ci, Ojczy, za ich życie i posługiwanie. Prosimy, abyś odnowił w swoim Kościele ducha troski o wychowanie młodego pokolenia. Udziel tej łaski wszystkim członkom swego ludu, a szczególnie rodzicom, nauczycielom i wychowawcom.

Święty Janie Bosko, *módl się za nami.*

Święty Józefie Kalasancjuszu,

Święta Aniello Merici,

Święta Urszulo Ledóchowska,

Błogosławiony Zygmuncie Szczęsny Feliński,

Błogosławiona Franciszko Siedliska,

(Inni święci – spontaniczne wezwania),

Wszyscy święci, poświęcający się wychowaniu dzieci i młodzieży.

Chwila ciszy, a po niej śpiew: „Wielbić Pana chcę” lub inny śpiew.

Święci, którzy poświęcili się służbie chorym i biednym

L1: Wielbimy Cię, dobry Ojczy, w świętych, którzy poświęcili swe życie posłudze charytatywnej. Ty objawiłeś im głębię tajemnicy Twego miłosierdzia, z jakim pochylasz się nad każdą ludzką biedą, nad cierpiącym człowiekiem. Obdarzyłeś ich serca szczególną wrażliwością na potrzeby siostr i braci. Prowadzeni przez Twego Ducha cierpliwie służyli chorym i samotnym, biednym i opuszczonym, zakładali przytułki, tworzyli szpitale i organizowali pomoc dla dotkniętych nieszczęściami.

L2: Dziękujemy Ci, Ojczy, za współczucie i miłość, którymi przepełniłeś ich serca i prosimy, abyś odnowił w nas ducha wrażliwości na potrzeby i cierpienia braci.

Święty Janie Boży, *módl się za nami.*

Święty Bracie Albercie,

Święty Wincenty à Paulo,

Błogosławiona Matko Tereso z Kalkuty,

Błogosławiona Bernardyno Jabłońska,

(Inni święci – spontaniczne wezwania),

Wszyscy święci, poświęcający się posłudze chorym i cierpiącym.

Chwila ciszy, a po niej śpiew: „Wielbić Pana chcę” lub inny śpiew.

P: Bądź uwielbiony, Ojczy Wszchemogący, który słabych ludzi czynisz zdolnymi do podejmowania wielkich dzieł. Ty mocą swego Ducha działasz w ludzkich sercach i sprawiasz, że dzieło zbawienia, dokonane przez Twego Syna, Jezusa Chrystusa, nieustannie kształtuje Kościół i przemienia świat. Wraz z Maryją, Matką Chrystusa i Kościoła, zjednoczeni z Aniołami i Świętymi, śpiewamy pieśń uwielbienia Tobie, Ojczy, który z Twoim Synem w jedności Ducha Świętego żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Śpiew: *Wielki jest Pan, potężny i pełen łaski* lub *Głoś imię Pana* albo *O Przedwieczny nasz Panie i Boże, - Jakże dziwne Imię Twe!* lub inny śpiew.

JEDNOCZĄC SIĘ ZE ŚWIĘTYMI

P: Zjednoczeni z naszymi niebieskimi Przyjaciółmi i Orędownikami, prosimy o Ducha Świętego, aby napełniał naszą modlitwę, tak jak napełniał modlitwę Świętych. Wsłuchajmy się w słowa Katechizmu Kościoła Katolickiego, mówiące o modlitwie. Po każdym fragmencie pozostawmy w ciszy, aby rozmawiać z Jezusem o usłyszanych słowach. Są one nie tylko zwykłym pouczeniem. Płyne z nich światło, które pochodzi od Boga i które jaśnieje w Kościele. W to światło chcemy coraz bardziej wchodzić.

L3: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego (2559): „Modlitwa jest wzniesieniem duszy do Boga lub prośbą skierowaną do Niego o stosowne dobra”. Z jakiej pozycji mówimy w czasie modlitwy? Z wyniosłości naszej pychy i własnej woli czy też z "głębokości" (Ps 130, 1) pokornego i skruszonego serca? Ten, kto się unia, będzie wywyższony. Podstawą modlitwy jest *pokora*. "Nie umiemy się modlić tak, jak trzeba" (Rz 8, 26). Pokora jest dyspozycją do darmowego przyjęcia daru modlitwy: Człowiek jest żebrakiem wobec Boga”.

Chwila ciszy, a po niej śpiew kanonu, np. „Jezus jest tu”.

L4: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego (2560): „«O, gdybyś znała dar Boży!» (J 4,10). Cud modlitwy objawia się właśnie tam, przy studni, do której przychodzimy szukać naszej wody: tam Chrystus wychodzi na spotkanie każdej ludzkiej istoty; On pierwszy nas szuka i to On prosi, by dać Mu pić. Jezus odczuwa pragnienie, Jego prośba pochodzi z głębokości Boga, który nas pragnie. Modlitwa – czy zdajemy sobie z tego sprawę czy nie – jest spotkaniem Bożego i naszego pragnienia. Bóg pragnie, abyśmy Go pragnęli”.

Chwila ciszy, a po niej śpiew kanonu, np. „Zostań tu i ze mną się módl”.

L5: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego (2561): „«Prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej» (J 4, 10). Nasza modlitwa błagalna jest – w sposób paradoksalny – odpowiedzią. Jest odpowiedzią na skargę Boga żywego: "Opuścili Mnie, źródło żywej wody, żeby wykopać sobie cysterny popękane" (Jr 2,13). Modlitwa jest odpowiedzią wiary na darmową obietnicę zbawienia, odpowiedzią miłości na pragnienie Jedyne Syna”.

Chwila ciszy, a po niej śpiew kanonu, np. „Uwielbiajcie Pana ludzkich serc”.

L1: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego (2562-2563): „Skąd pochodzi modlitwa człowieka? Niezależnie od tego, jaki byłby język modlitwy (gesty, słowa), zawsze modli się cały człowiek. Aby jednak określić miejsce, z którego wypływa modlitwa, Pismo święte mówi niekiedy o duszy lub o duchu, najczęściej zaś o sercu (ponad tysiąc razy). Modli się *serce*. Jeśli jest ono daleko od Boga, modlitwa pozostaje pusta.

Serce jest mieszkaniem, w którym jestem, gdzie przebywam (według wyrażenia semickiego lub biblijnego: gdzie "zstępuję"). Jest naszym ukrytym centrum, nieuchwytnym dla naszego rozumu ani dla innych; jedynie Duch Boży może je zgłębić i poznać. Jest ono miejscem decyzji w głębi naszych wewnętrznych dążeń. Jest miejscem prawdy, w którym wybieramy życie lub śmierć. Jest miejscem spotkania, albowiem nasze życie, ukształtowane na obraz Boży, ma charakter relacyjny: serce jest miejscem przymierza”.

Chwila ciszy, a po niej śpiew kanonu, np. „Miłość Bożą w sercu mym”.

L2: Z Katechizmu Kościoła Katolickiego (2565): „W Nowym Przymierzu modlitwa jest żywym związkiem dzieci Bożych z ich nieskończonego dobrego Ojcem, z Jego Synem Jezusem Chrystusem i z Duchem Świętym. Łaska Królestwa Bożego jest "zjednoczeniem całej Trójcy Świętej z całym wnętrzem (człowieka)". Życie modlitwy polega zatem na stałym trwaniu w obecności trzykrotnie świętego Boga i w komunii z Nim. Ta komunია życia jest zawsze możliwa, gdyż przez chrzest staliśmy się jedno z Chrystusem. Modlitwa jest o tyle *chrześcijańska*, o ile jest komunią z Chrystusem i rozszerza się w Kościele, który jest Jego Ciałem. Ma ona wymiary miłości Chrystusa”.

Chwila ciszy, a po niej śpiew kanonu, np. „Chwalę Ciebie, Panie”.

MODLITWA NA ROK WIARY

P: Zbawicielu świata, dziękujemy Ci za dar wspólnej modlitwy i adoracji. Przy Tobie rośnie nasza wiara, umacnia się nadzieja, rozpala się miłość. Kończąc naszą wspólną modlitwę, gorąco prosimy Cię o pomnożenie naszej wiary. Spraw, aby nasza wiara stawała się coraz mocniejsza i aby coraz bardziej przemieniała nasze życie. Po tej modlitwie pozostaniemy na dłuższej adoracji w ciszy.

L1: Panie Jezu, Synu Boga żywego, przymnóż nam wiary w Twoje słowo, w którym ukryta jest prawda i w którym Ty sam jesteś obecny. Otwórz nasz umysł i serce, abyśmy uważnie słuchali słów Ewangelii i gorliwie poznawali Twoją naukę, przekazywaną przez Kościół. Ześlij na nas swego Ducha, aby doprowadził nas do całej prawdy.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

Pa - - nie, przy-mnóż nam wia-ry !

L2: Zbawicielu świata, przymnóż nam wiary w Twoje zbawcze działanie w sakramentach świętych i Twoją obecność pośród nas w znaku chleba. Niech nasza wiara objawi się w chętnym przychodzeniu na adorację i pełnym zaangażowaniu w przeżywanie sakramentów, szczególnie Eucharystii.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

L3: Jezu, Synu Maryi, przymnóż nam wiary w Twoją obecność w nas samych i w innych ludziach. Nie pozwól nam zapomnieć o Twoich słowach: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z najmniejszych, Mnieście uczynili”. Dodaj nam siłę, abyśmy służyli Ci w ludziach, do których nas posłałeś.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

P: Przyjmij, miłosierny Jezu, naszą pokorną modlitwę o pomnożenie wiary. Niech ona kształtuje całe nasze życie i doprowadzi nas do Ciebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew, np.: *Chrystus, Chrystus, to nadzieja cała nasza lub Twoja cześć, chwala.*

Adoracja w ciszy.